

A syas ægrē ferens, audientes monuit, minime uictum esse. Non enim uocis, sed artis comparationem fieri oportere: secundum quam harmonia ac suauitas tum cithare tum tibiarum esset exquirenda. Iniquum præterea esse, duas simul artes unū confiri. Tunc Apollo respondisse fertur, se nihil plus ad sonum quam Marfyam adhibere, nam & ille quoq; ore uteretur, cum tibias inflaret. Oportere igitur, aut ambobus idem licere, aut neutrū ore, sed manibus ostendere suā artis modulationem. Cum uideretur iudicibus æquiora Apollinem postulare, artibus iterum comparatis aiunt denuo Marfyam esse uictum: Apollinem uero ea contentione exasperatum, uitium Marfyam exconfusasse. Verum exemplò poenitentia ductus, ægrē quod egerat ferens, profectis citharae chordis, inuentam ab se harmoniam deleuit. Ad hanc postmodum Musæ medianam, Linus quam lichanon, Orpheus & Tamyras quam hypanem ac parhypaten musici dicunt, addiderunt. Apollinem ferunt cithara tibijsq; in antro Dionysij positum, Cybeles amore captum, cum ea usque ad Hyperboreos errasse. Cum Phryges morbus opprimeret, terraq; nullos præberet fructus, sciscitantes Deum malorum remedia, oraculo præceptum est, ut Atys corpus sepelirent, & Cybelem uenerarentur ut deam. Non reperto Atys, quod tempus absumperat, corpore, Phryges imaginem adolefeceris, circa quam planctu ac lamentis sacra inabant, fecere, iram inique mortui mitigantes. Quæ consuetudo penes Phryges usque ad hæc tempora permanuit. Cybeli uero ara ercta, annis singulis sacrificabant. Postmodum in Pessinunte oppido Phrygia sumptuoso constructo templo, honores illi sacraq; solennia constituerunt, Mida rege ad eum plurima conferente. Posita erant circa deæ statuam pardales ac leonem, à quibus olim esset enutrita. Hæc de Cybele deorum matre apud Phryges, deq; Atlatisbus qui circa Oceanum regnarunt, traduntur. Post Hyperionis interitum Cœli filios imperium diuissile. Ex eis fuisse Atlantem & Saturnum nobiliores. Atlanti loca ad Oceanum posita forte obuenerunt: qui & populos suo nomine, & maximum prope Oceanum montium appellauit Atlantem. Ferunt ipsum astrologia fuisse peritissimum, deq; sphæra primum inter homines disputasse: qua ex re uisus est orbē suis humeris sustinere, locum præbente fabulis sphære inuentione. Hunc aiunt plures sustulisse filios, sed unū pietate, ac in subditos iustitia, humanitateq; insignem, quem Hesperum appellauit: qui cum in Atlantis montis circum ad scruta nos astrorum cursus ascendisset, subito à uentis arreptus, nequaquam amplius uisus est. Ob eius uirtutē casum hunc miserata plebs, honores illi præbens immortales, astrum cœlestē lucidissimum eius nomine uocauit. Fuerunt insuper Atlanti filiae septem, à matris nomine Atlantides uocatae, quamuis cuilibet proprium nomen esset, ut Maia, Electra, Taygete, Asterope, Merope, Alcyone, Celeno. Has tradunt tum ab heroibus, tum à diis cognitas, & deos propter uirtutem, & eos quos heroas dixerunt, ueluti principes generis hominum peperisse: ueluti prior ætate Maia ex loue Mercurium genuit, multarum rerum apud homines repertorem. Eodem modo & reliquæ Atlantides singulæ filios ediderunt præstanti uirtute: quorum hi quidem gentium, hi urbium conditores extiterunt. Itaque non solum barbari quidam, sed etiam Grecorum plurimi, priscorum herorum genus ad istas retulerunt. Quas cum prudentes fuisse constat, tum post obitū honores deorum immortalium adeptas, Pleiadum appellationem cepisse. Nymphæ quoque dictæ sunt, quoniā communī uerbo mulieres omnes Nymphas incolebant. Saturnum Atlantis fratrem aiunt præcipua impietate avaritia que predidimus, uxorē cepisse foro rem Rheam: ex qua ortus est Iupiter, Olympus postea uocatus. Fuit & alter Iupiter, Cœli frater, qui in Creta insula regnauit, multo gloria inferior posteriore. hic enim imperauit orbi superior Crete tantum. Genuit' que filios decem, qui Curetes sunt appellati. Insulam h̄ 3 quoq;